

Innholdsfortegnelse

1.0 Innledning	1
1.1 Problemstilling	1
3.0 OECD	2
3.1 BEPS	3
3.2 Armlengdeprinsippet	3
3.3 Rettslige grunnlag for armlengdeprinsippet	4
3.4 OECD mønsterskatteavtale art. 9 nr. 1	4
3.5 OECDs retningslinjer	5
3.6 Armlengdeprinsippets krav til sammenlignbarhet	5
4.0 Internprissettingsmetoder	6
4.1 De tradisjonelle transaksjonsmetodene	6
<i>4.1.1 Sammenlignbar ukontrollert pris-metode (SUP-metoden)</i>	<i>7</i>
<i>4.1.2 Videresalgsmetoden</i>	<i>7</i>
<i>4.1.3 Kostpluss metoden</i>	<i>8</i>
4.2 Transaksjonsoverskuddsmetodene	8
<i>4.2.1 Overskuddsdelingsmetoden</i>	<i>9</i>
<i>4.2.2 Transaksjonsbasert nettomargin-metoden (TNMM)</i>	<i>9</i>
5.0 Metode	10
6.0 Implementeringsplan	10
7.0 Referanser	11

1.0 Innledning

Vi har valgt temaet internprising for vår masteroppgave. Internprising er et komplekst område, både for de som driver bistand innenfor det og offentlige myndigheter. Det er også ett av de mest aktuelle og debatterte temaene innenfor internasjonal skatterett. Fokuset rundt internprising er forventet å øke i tiden som kommer i takt med globaliseringen. Flere selskaper blir multinasjonale og opererer på tvers av landegrensene. Slike selskaper kan ved bruk av skattetilpasning redusere den samlede skattekostnaden på verdensbasis. I et høyskatteland som Norge kan dette føre til at skatteinntekten reduseres betraktelig. Selskaper som Apple, Google og Microsoft har de siste årene fått sterk kritikk for slik skatteplanlegging.

Verdensøkonomien har utviklet seg kraftig over de siste tiårene, og de store verdidriverne i moderne selskaper er i stadig større grad basert på immaterielle eiendeler. Spesielt i kunnskapsvirksomheter er immaterielle eiendeler en sentral del av selskapets kjernekompetanse. En studie som ble gjort av World International Property Organization (WIPO) i 2006 underbygger dette og viser til at andelen av immaterielle eiendeler i amerikanske kunnskapsvirksomheter økte fra 38% i 1982 til 70% i 2000¹. På bakgrunn av dette har vi valgt å avgrense vår oppgave til immaterielle eiendeler.

1.1 Problemstilling

Den foreløpige problemstillingen for denne oppgaven er:

”Hvordan vil de nye BEPS retningslinjene til OECD påvirke verdsettelsen av immaterielle eiendeler?”

Vi har valgt å ta for oss transaksjoner som reguleres av skattelovens regler, samt skatteforvaltningslovens bestemmelser om dokumentasjon og oppgaveplikt. Vi vil konsentrere oss kunnskapsvirksomheter, nærmere bestemt konsulent- og rådgivningsbransjen der verdsettelse av immaterielle eiendeler ofte forekommer. Det vil da være enklere å sammenligne resultatene fra våre undersøkelser siden de vil ha mer eller mindre samme type transaksjoner. Vi ønsker å undersøke i hvilken grad OECDs nye retningslinjer blir tatt i bruk og om dette har endret deres praksis.

---

¹ Idris. Kamil – *Intellectual Property: A Power tool for Economic Growth*

2.0 Internprising

Internprising defineres som prisen på transaksjonen mellom nærstående foretak. Det gjelder overføring av varer, tjenester, finansielle instrumenter og immaterielle verdier. Ordet interessefellesskap brukes for partene som er involvert i internprising i den norske lovgivningen. Internprising benyttes for å prise transaksjoner mellom selskaper i et konsern. Siden skattesystem varierer fra land til land, vil multinasjonale selskaper ha ulike skattesatser på deres fortjeneste i de forskjellige landene. Dette vil gi selskapene insentiver til å benytte internprising, ved å betale så lite skatt som mulig. Ved å benytte internprising som et verktøy for skatteformål har selskaper mulighet til å flytte fortjenester over landegrensene for å oppnå en skattefordel. Dette skjer ved at selskapene innad i konsernet setter prisen på de aktuelle transaksjonene for høyt eller for lavt i forhold til markedsprisen. Selskaper som opererer i høyskatteland får dermed et kunstig lavt overskudd mens selskaper som opererer i lavkostland får et kunstig høyt overskudd. Denne formen for skattetilpasning fører til at multinasjonale selskaper får en urettferdig konkurransefordel sammenlignet med nasjonale selskaper som ikke har mulighet til å flytte overskuddene mellom ulike land. Generelt sett kan man si at internprising omfatter alle transaksjoner mellom nærstående foretak. Det er allikevel kun grenseoverskridende transaksjoner som skaper skatteutfordringer i forhold til internprising. Etersom flere selskaper blir multinasjonale øker stadig handelen over landegrensene. Dette innebærer et økt fokus på internprising og det er et emne som stadig berører flere og flere selskaper.

3.0 OECD

OECD er en internasjonal organisasjon bestående av 35 land, inkludert Norge. Organisasjonen har til hensikt å stimulere til økonomisk vekst og utvikling samt bekjempe fattigdom. Internprising tilknyttet multinasjonale selskaper er ett av de største globale problemene OECD står ovenfor. ”*Transfer Pricing Guidelines for Multinational Enterprises and Tax Administration*” er utarbeidet av OECD for å løse dette problemet. Disse retningslinjene er utarbeidet for å hjelpe både konsernselskapene og skattemyndighetene med å velge riktig metode for verdsettelsen av en intern transaksjon i henhold til armlengdeprinsippet. Dette for å unngå konflikter mellom selskapene og myndighetene. Multinasjonale selskaper kan ha utfordringer med å forholde seg til ulike lover og regler i de forskjellige landene. OECDs retningslinjer skal derfor gjøre det enklere for slike selskaper å

følge regelverket, samt slippe dobbeltbeskatning på sin fortjeneste.

3.1 BEPS

OECD har over lengre tid måtte tåle kritikk fra flere hold, for ikke å følge med i utviklingen som skjer innenfor internprising. Flere har satt spørsmålsteget ved retningslinjene og mener dagens regler er utdaterte. Da OECD på vegne av G20 landene fikk i oppdrag å finne nye forbedrede tiltak mot skatteunngåelse, ble dette godt mottatt. Det resulterte i rapporten ”*Addressing base Erosion and Profit Shifting*” (BEPS) som ble publisert 12. Februar 2013. Rapporten ble på mange måter en erkjennelse fra OECD om at deres retningslinjer var modne for endringer. Hovedmålet med rapporten er å hindre at tilpasning til ulike nasjonale regler og skatteavtaler kan resultere i dobbelt ikke-beskatning og å sikre at skatteleggingen skjer der hvor den økonomiske aktiviteten og verdiskapningen foregår². For å oppnå denne målsetningen ble en ny handlingsplan med 15 forskjellige handlingspunkter lansert. Handlingspunktene 8, 9 og 10 retter seg spesielt mot internprising. Under disse punktene fortsetter OECD med å endre retningslinjene ved å fremme krav til at interne transaksjoner prises mer i tråd med transaksjonens reelle verdi og substans. Tiltakene som spesielt retter seg mot internprising av immaterielle eiendeler, konserninterne tjenester og lignende – vil som følge av skatteloven §13-1 (4) få umiddelbar virkning i norsk rett.

3.2 Armlengdeprinsippet

OECDs retningslinjer for internprising er basert på armlengdeprinsippet. Dette anerkjente internasjonale prinsippet går ut på at pris og vilkår som blir fastsatt i en kontrollert transaksjon skal tilsvare den prisen og de vilkår som ville blitt satt i en tilsvarende ukontrollert transaksjon. Kontrollerte transaksjoner er transaksjoner mellom nærstående selskaper, mens ukontrollerte transaksjoner er transaksjoner mellom to uavhengige parter. Det vil si at prisen skal settes til markedspris uavhengig av om partene er nærstående eller ikke. Armlengdeprinsippet er det grunnleggende prinsippet for internprising og brukes av alle OECDs medlemsland i tillegg til en rekke andre land.

---

² OECD, 2013

3.3 Rettslige grunnlag for armlengdeprinsippet

I Norsk lovgivning er internprising hovedsakelig regulert av skatteloven §13-1. Armlengdeprinsippet omfattes av første og tredje ledd.

- (1) *Det kan foretas fastsettelse av skjønn hvis skatteytters formue eller inntekt er redusert på grunn av direkte interessefellesskap med annen person, selskap eller innretning.*
- (3) *Ved skjønnen skal formue eller inntekt fastsettes som om interessefellesskap ikke hadde foreligget.*

Et interessefellesskap er betegnelsen på to eller flere skatteyttere der forholdet mellom dem skaper en økonomisk interesse. Om partene anses for å ha et interessefellesskap må vurderes i hvert enkelt tilfelle, da det ikke er fastsatt noe i norsk lov.

Sktl. § 13-1(4) som ble innført 1. Januar 2008 fastsetter at et interessefellesskap mellom foretak i Norge og i utlandet skal bruke OECDs retningslinjer for å avgjøre om §§ 13-1(1) og 13-1(2) er oppfylt. Skatteloven § 13-1 (4) vedtar at det ved avgjørelsen av om formue eller inntekt er redusert etter første ledd og ved skjønnsmessig fastsetting av formue eller inntekt etter tredje ledd skal tas hensyn til retningslinjer for internprising for flernasjonale foretak og skattemyndigheter som er vedtatt av OECD³. Denne bestemmelsen sørget for at OECDs retningslinjer fikk en formell status som rettskildefaktor i norsk rett.

3.4 OECD mønsterskatteavtale art. 9 nr. 1

Definisjonen av armlengdeprinsippet er nedfelt i OECDs mønsterskatteavtale art. 9 nr. 1 som ble utgitt for første gang i 1963⁴. Armlengdeprinsippet som er implementert i norsk internrett i skatteloven § 13-1 samsvarer med OECDs mønsteravtale art. 9⁵. OECD definerer internprising som ”prising av transaksjoner mellom nærstående foretak.” Det er derfor avgjørende å se på betydningen av ordet *nærstående*. Foretak som regnes for å være *nærstående* er definert i OECD sin mønsterskatteavtale art. 9⁶.

---

³ Skatteetaten, 2016

⁴ OECD, 2010a. Pkt.1.6

⁵ Skatteetaten, 2016

⁶ OECD, 2010b. Art.9

- a) Ett av foretakene direkte eller indirekte deltar i det andre foretakets ledelse, kontroll og kapital, eller
- b) Hvor begge foretakene er underlagt felles kontroll gjennom at samme person direkte eller indirekte deltar i begge foretak ledelse kontroll eller kapital.

OECDs mønsterskatteavtale art. 9 nr. 1 danner grunnlaget for alle skatteavtaler Norge inngår med andre land, ved at den inneholder bestemmelser om at transaksjoner over landegrenser skal skje i henhold til armlengdeprinsippet.

3.5 OECDs retningslinjer

OECDs mønsterskatteavtale art. 9 nr. 1 har senere blitt utdypet i OECDs retningslinjer ”*Transfer Pricing Guidelines for Multinational Enterprises and Tax Administration*”. De ble første gang utgitt i 1979, men det er senere blitt gjort omfattende oppdateringer både i 1995 og i 2010. Utgaven fra 1995 er oversatt til norsk av Finansdepartementet.⁷

OECDs retningslinjer er kommentarer til hvordan art. 9 i mønsterskatteavtalen skal tolkes, og formålet med dem er å skape en internasjonal enighet for hvordan armlengdeprinsippet skal praktiseres. Det skal imidlertid brukes skjønn i hvert enkelt tilfelle når retningslinjene anvendes.

3.6 Armlengdeprinsippets krav til sammenlignbarhet

For å kunne vurdere om prisen som er satt i en intern transaksjon oppfyller armlengdeprinsippet, stilles det strenge krav til sammenlignbarhet. Det vil si at prisen i en intern transaksjon må sammenlignes med en tilsvarende ekstern transaksjon av samme type. Transaksjoner er sammenlignbare når ingen av forskjellene mellom situasjonene i vesentlig grad påvirker faktoren som undersøkes ved bruk av metoden, eller at presise justeringer kan foretas for å eliminere effekten av slike forskjeller⁸. Det finnes to metoder for sammenligning av en transaksjon, intern og ekstern sammenligning. Ved intern sammenligning sammenligner man den aktuelle transaksjonen med andre transaksjoner selskapet

---

⁷ Skatteetaten, 2016

⁸ OECD, 2010a. Pkt.1.33

har med uavhengige foretak. I en intern sammenligning utelukker man i større grad forskjellene mellom transaksjonene. En svakhet med metoden er allikevel at det svært sjeldent finnes god intern sammenligningsdata. Ved en ekstern sammenligning sammenligner man den aktuelle transaksjonen med andre transaksjoner som er gjort av nærstående foretak og et uavhengig foretak.

4.0 Internprissettingsmetoder

OECD har i sine retningslinjer anbefalt et utvalg av metoder for å verdsette en intern transaksjon i henhold til armlengdeprinsippet. Metodene deles i to hovedgrupper, de tradisjonelle transaksjonsmetodene og transaksjonsoverskuddsmetodene. Den første gruppen inneholder sammenlignbar ukontrollert pris-metoden (SUP), kostplussmetoden og videresalgsmetoden. Den andre gruppen inneholder overskuddsdelingsmetoden og transaksjonsbasert nettomargin-metoden (TNMM).

Det er klare fordeler og ulemper ved alle metodene. Arbeidet med å finne den metoden som gir best og mest riktig resultat i den aktuelle transaksjonen er krevende, og det kreves ofte mye informasjon for å kunne gjøre den på en grundig måte. Kompleksiteten i virkelighetens forretningssituasjoner har vist at de tradisjonelle metodene kan innebære praktiske vanskeligheter ved anvendelse. Det høye kravet til sammenlignbarhet kan gjøre at de tradisjonelle metodene ofte ikke er anvendelige i enkelte situasjoner. I tilfeller der ingen data er tilgjengelig eller de tilgjengelige data ikke er av tilstrekkelig kvalitet er det nødvendig å vurdere hvor vidt andre metoder bør anvendes⁹.

4.1 De tradisjonelle transaksjonsmetodene

I OECDs retningslinjer kapittel II del II finner vi de tradisjonelle transaksjonsmetodene. OECD anbefaler alle de fem metodene som er nevnt over, men metodene er skrevet i den rekkefølgen OECD mener det er mest praktisk å bruke. Dette ble tidligere referert til som OECDs metodehierarki, men hierarkiet ble fjernet etter revidering av retningslinjene i 2010 etter mye kritikk. I dag blir man oppfordret til å bruke den metoden som gir best mulig resultat i den aktuelle situasjonen.¹⁰

---

⁹ OECD, 2010a. 2.49

¹⁰ BDO, 2012

4.1.1 Sammenlignbar ukontrollert pris-metode (SUP-metoden)

Denne metoden er også kjent som markedsprismetoden, og går ut på å fastsette prisen på en transaksjon ved å sammenligne prisen på overførte eiendeler og tjenester i en ukontrollert transaksjon der alle forholdene er sammenlignbare. Dersom det er avvik i prisene er dette et tegn på at det foreligger et interessefellesskap og en relasjon mellom selskapene i konsernet. Verdsettelsen av transaksjonen er da ikke gjennomført iht. armlengdeprinsippet. I slike tilfeller bør internprisen da verdsettes til den prisen som er funnet i den ukontrollerte transaksjonen. I transaksjoner der det er mulig å identifisere ukontrollerte transaksjoner anbefaler OECD å bruke SUP-metoden.¹¹ Metoden kan brukes på alle typer transaksjoner, men det er allikevel anbefalt å bruke den på salg av råvarer hvor verdiøkning ikke har funnet sted og på enkelte finansielle transaksjoner. Dette er fordi markedsprisen på slike transaksjoner som oftest er offentlige.¹²

4.1.2 Viderealgsmetoden

Denne metoden tar utgangspunkt i prisen på et produkt som er kjøpt internt i et konsern, og deretter solgt videre til et uavhengig selskap. Viderealgprisen er den prisen selgeren oppnår dersom varen blir solgt til en uavhengig part, og denne prisen blir så redusert med en passende bruttofortjeneste margin. Marginen dekker de kostnader viderealg har utover innkjøpsprisen, og gir et rimelig overskudd for viderealg basert på viderealgers risiko. Beløpet som gjenstår etter å ha trukket fra bruttomarginen kan også justeres for eventuelle andre kostnader som er relatert til kjøpet av produktet, for eksempel tollavgifter. Det beløpet som vi sitter igjen med da er armlengdespris.¹³ Det man faktisk gjør er å sammenligne bruttofortjenestemarginen i en kontrollert transaksjon med tilsvarende margin i en eller flere ukontrollerte transaksjoner for å fastsette riktig pris. På tross av at viderealgsmetoden kan innebære reduserte krav til produktenes sammenlignbarhet vil i imidlertid bedre sammenlignbarhet mellom produktene gi et bedre resultat. Når det for eksempel inngår en immateriell eiendel som er av høy verdi eller er relativt unik, er produktlikhet enda viktigere og bør derfor få

---

¹¹ OECD, 2010a. Pkt. 2.6

¹² OECD, 2010a. Pkt. 2.11

¹³ OECD, 2010a, Pkt. 2.14

spesiell oppmerksomhet for å sikre at sammenlignbarheten er holdbar¹⁴.

4.1.3 Kostpluss metoden

Kostplussmetoden er den siste av de tradisjonelle transaksjonsmetodene, og metoden går ut på å ta utgangspunkt i kostnadene som vare- eller tjenesteyter har pådratt seg i forbindelse med den aktuelle transaksjonen. Disse kostnadene blir tillagt et rimelig påslag for å komme frem til et passende overskudd basert på vare- eller tjenesteyter funksjon i tillegg til markedsforholdene på transaksjonstidspunktet. Totalprisen på dette regnes da som armlengdespris for transaksjonen. Påslaget man setter skal da være likt det påslaget man ville satt dersom man solgte til en avhengig part, og også tilsvare det påslaget man ville satt i en ekstern transaksjon av samme type.¹⁵ De primære sammenligningsfaktorene ved denne metoden er risiko og funksjoner. Metoden anvendes hovedsakelig for produksjonsbedrifter, tjenester, kontraktforskning og overføring av halvfabrikata. På tross av at OECD skiller mellom såkalte brutto og nettometoder, etterleves skillet mellom metodene i mindre grad i praksis. I den grad ikke produksjonsrelaterte kostnader inkluderes i beregningen av påslaget, kan metoden bevege seg mot en nettometode¹⁶

4.2 Transaksjonsoverskuddsmetodene

Som et supplement til de tradisjonelle metodene som er nevnt i de forrige avsnittene, foreslår OECD i sine retningslinjer alternative metoder for å bestemme om transaksjonen ligger innenfor armlengdeprinsippet. Disse metodene finnes i kapittel II del III, og tar for seg overskuddet som oppstår gjennom bestemte kontrollerte transaksjoner.¹⁷ I motsetning til de tradisjonelle metodene, blir nettofortjeneste etter alle kostnader fratrukket brukt som utgangspunkt i transaksjonsoverskuddsmetodene. Disse metodene ble utviklet for å vurdere komplekse transaksjoner hvor det er vanskelig å innhente tilstrekkelig data og informasjon. Det betyr allikevel ikke at disse metodene skal tas automatisk i bruk i situasjoner der det er problemer med datainnsamlingen. I tilfeller der de tradisjonelle metodene ikke kan anvendes grunnet mangel på data, må det tas en ny vurdering av faktorene som vurderte at de tradisjonelle metodene ikke var

---

¹⁴ OECD, 2010a. Pkt 2.18

¹⁵ OECD, 2010a. Pkt 2.40

¹⁶ Haugen, 2006

¹⁷ OECD, 2010a. Pkt. 2.57

tilstrekkelige. Disse faktorenes pålitelighet må da undersøkes opp mot transaksjonsmetodene.¹⁸

4.2.1 Overskuddsdelingsmetoden

Denne metoden går ut på at man identifiserer felles fortjeneste eller tap i en kontrollert transaksjon, og fordeler det mellom de involverte partene. Dette skal skje på samme måte som uavhengige parter ville ha fordelt det i en sammenlignbar ukontrollert transaksjon.¹⁹ Fordelingen skal da baseres på partenes bidrag i den gitte transaksjonen. Avgjørende faktorer for vurdering av partenes bidrag er ofte knyttet til de funksjonelle eller oppgavene som er utrettet. Hensyn i forhold til risiko og hva de enkelte partene har tilført av eiendeler er også sentrale faktorer i en slik vurdering. Det er ofte vanskelig å finne sammenlignbare ukontrollerte transaksjoner av store immaterielle eiendeler. Ved slike transaksjoner anbefaler OECD overskuddsdelingsmetoden fremfor de tradisjonelle metodene og TNMM.²⁰

4.2.2 Transaksjonsbasert nettomargin-metoden (TNMM)

Denne metoden sammenligner nettofortjeneste marginen mellom en kontrollert transaksjon og en eller flere ukontrollerte transaksjoner under sammenlignbare forhold. TNMM ligner på videresalgsmetoden og kostplussmetoden ved at den sammenligner fortjenestemarginer. Den skiller seg allikevel ut ved at den bruker nettomarginer istedenfor bruttomarginer. I følge OECD vil nettomarginen ideelt sett beregnes gjennom henvisning til den nettomarginen som samme skattyter oppnår i en sammenlignbare ukontrollert transaksjon. Ved tilfeller der dette ikke lar seg gjøre vil det være mest hensiktsmessig å bruke den nettomargin et uavhengig foretak ville oppnådd i en tilsvarende kontrollert transaksjon som utgangspunkt.²¹ OECDs anbefaler at det vil være aktuelt å benytte seg av TNMM i situasjoner der kun den ene parten i den kontrollerte transaksjonen tilfører noe verdifullt. I tilfeller hvor det er problematisk å fordele overskuddet mellom partene vil metoden ikke være like anvendelig. I slike tilfeller vil det være bedre å anvende overskuddsdelingsmetoden.

---

¹⁸ OECD, 2010a. Pkt. 2.58

¹⁹ OECD, 2010a. Pkt. 2.108

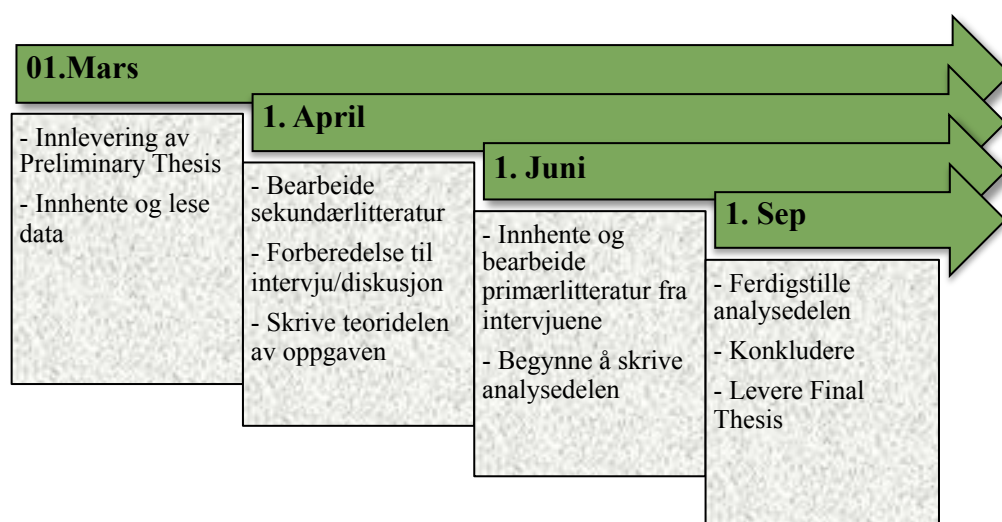
²⁰ OECD, 2010a. Pkt. 6.26

²¹ OECD, 2010a. Pkt. 2.58

5.0 Metode

Formålet med vår oppgave er først og fremst å finne ut hvordan OECD's nye retningslinjer om internprising fungerer i praksis og hvilke vesentlige endringer dette vil medføre med hensyn på verdsettelse av immaterielle eiendeler. For å svare best mulig på problemstillingen, er det avgjørende å velge en riktig metode. Et naturlig valg vil være å benytte juridisk metode hvor vi drøfter ulike rettskildefaktorer som kan være med å belyse problemstillingen. Vi vil også ta i bruk andre metoder for å innhente relevant data. Her vil ha fokus på en kvalitativ tilnærming ved å utføre intervjuer. Vi ønsker å skape en åpen diskusjon med våre intervjuobjekter for å samle mest mulig relevant data. Vi vil kontakte personer fra ulike miljøer som driver bistand innenfor internprising, i tillegg til offentlige myndigheter. Dette for å belyse temaet fra flere sider. Analysen i vår oppgave vil derfor både inneholde primærdata og sekundærdata. Vi vil hovedsakelig bygge vår oppgave på sekundærdata, herunder ulike rettskilder. Intervjuene vil være viktige kilder for ny informasjon og vil bli brukt som et supplement i oppgaven.

6.0 Implementeringsplan

7.0 Referanser

BDO. 2012. Medhold i viktige internprisingssak. Hentet 20. Februar 2017.

<http://www.bdonoraudit.no/Fokus/BDO-Advokater-medhold-i-storre-sak-om-internprising/>

Idris. Kamil – Intellectual Property: A Power tool for Economic Growth. Hentet 20. Februar 2017

http://aspheramedia.com/wp-content/uploads/2016/01/wipo_pub_888_1.pdf

OECD. 2013. *Ny milepæl i OECD/G20-landenes arbeid mot aggressiv skatteplanlegging (BEPS)*. Hentet 20. Januar 2017.

<http://www.norway-oecd.org/currentissues/Ny-milepal-i-OECDG20-landenes-arbeid-mot-aggressiv-skatteplanlegging-BEPS-/#.WJnGuoQ6xmA>

OECD. 2010a. *OECD Pricing Guidelines for Multinational Enterprises and Tax Administration*. OECD.

OECD. 2010b. *OECD Model Tax Convention on Income and on Capital*. OECD

Lars P. Haugen. ”*OECDs kostplussmetode – Ikke lett i praksis*”, *Revisjon og Regnskap 1*, 2006 s. 52.